

La vista és la que treballa

Del nostre número anterior hem escollit l'errada *tinguem d'anar* (molts diuen, o escriuen, *tinguem que anar*), perquè creiem que val la pena de parlar un xic de la formació dels anomenats verbs o formes verbals d'obligació.

Efectivament: sobretot en el llenguatge parlat sentim, a cada moment, expressions com aquestes: *tens que fer-ho, tenir que callar, té que anar-hi*, etc. Són usades, a tort i a dret, i hem de remarcar que totes elles són totalment inadmissibles, i cal lluitar per tal que, tant en la llengua parlada com en l'escripta, siguin bandejades del tot.

Naturalment, aquesta errada és deguda a la influència castellana. Ens han ensenyat en castellà —i, en molts llocs, encara s'hi ensenya— i, llavors, sense adonar-nos-en, quan parlem o escrivim en català traduïm literalment.

Recordem, doncs, que en la formació de les formes verbals d'obligació cal utilitzar el verb *haver* i la preposició *de*. Així, les expressions abans esmentades cal esmenar-les per: *has de fer-ho, haver de callar i ha d'anar-hi*. O sigui, tenir ben present, i no oblidar-ho mai, que la forma castellana *tener que* la traduirem sempre per la catalana *haver de*.

Així mateix, no es poden admetre construccions tan usuals com *hi ha que callar, hi ha que anar-hi*, etc., també traduccions literals, com podeu veure, de les castellanques *hay que callar, hay que ir*, etc.

Ja sabem que sovintment usem perifrasis com *ésser precis que, per falta que, ésser de necessitat que*, etc., per tal de fer la traducció de les precedents expressions o bé d'altres semblants.

Sortosament, però, en català tenim un verb magnífic, *caldre*, que ens ve com l'anell al dit a fi i efecte de traduir correctament expressions com les que hem assenyalat abans. Així, direm o escriurem: *cal callar, cal anar-hi*, etc.

Cal, doncs, i excuseu amablement la redundància, revitalitzar el verb *caldre*, el qual no sabem encara per quins set sous s'ha anat usant cada dia menys per a la formació d'aquests anomenats temps d'obligació. I això que és un verb ben nostre.

Estimem-lo, doncs, i usem-lo. Perquè, com es diu a la celebració de l'Eucaristia: *Cal fer-ho i és de justícia!*

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Redacció: Arián Botey, Josep Cardús, Manel Clot, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M. Farnés, Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.

Col·laboradors: Lluís Bauxell, Pere Canal, Carme Garrell, Ramon Munné, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Disseny: Amador Garrell

Administració: Montserrat Ponsa

Correspondència: Anselm Clavé, 46 Granollers

Editor: Premsa Vallesana, S. A.

Dipòsit legal: B-33227 - 1978

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Una explosió terrorista

A la nit del dissabte passat, va sentir-se una estruendosa explosió que fins va despertar als que es trobaven adormits, com que plovia molts pensaren que era un tro de tempesta, però la realitat va ser que en una casa del carrer Riera, de Canovelles, fou col·locada una bomba terrorista. Els habitants de la casa eren tres membres de la Policia Armada que, sortosament, van passar l'esglai, ja que solament un d'ells fou lesionat lleument i fou assistit a l'Hospital General.

Una vegada més, tenim de condemnar aquest acte vandàlic d'una gent que malpena, perquè realitzant actes com aquest només aconsegueixen crear-se enemics i no resolen cap problema.

Local de la Policia Armada

Definitivament el destacament de la Policia Armada que s'ha destinat a la nostra ciutat, ha estat instal·lat a l'antiga casa on hi havia, anys enrera, la Creu Roja, a la Plaça de l'Església i que fins fa poc havia unes dependències municipals.

Segons rumors, en aquestes noves oficines s'instal·larà el servei diari d'extendre el Carnet Nacional d'Identitat, que si és així serà un bon servei pels vallesans i granollerins.

Agrupació Excursionista

El proper dimecres, dia 13, tindrà lloc a la Casa de Cultura, a les 10 de la vetlla, la projecció de diapositives sobre la Campanya Espeleològica Sardània-78 que companys del G.I.E.G. (Grup d'Investigacions Espeleològiques de Granollers) portaren a bon terme per la pintoresca i singular illa Sarda.

El dissabte vinent, dia 16 de desembre, tindrà lloc a l'Hotel Europa, el Sopar de Cloenda de l'Any del Cinquantenari de la Fundació de l'Agrupació Excursionista.

Els tiquets els podeu retirar al mateix local social de l'Entitat els dimecres i divendres, o a Casa Sastre, tots els dies feiners.

Reunió de la Unió de Botiguers

En el Cinema Majèstic, el proper dimarts, dia 12, a les 10 de la nit, està convocada una assemblea de botiguers, per la Junta Gestora, en la que es posarà a debat el següent Ordre del dia:

1.—Presentació de l'acte, per Antoni Duran el qual glosarà el programa d'acció de la UBG i el procés seguit per la Junta Gestora fins avui.

Puntualització

Sovint, les lectures superficials o errònies dels textos, provoquen tota una sèrie de malentesos els quals es poden deure també a la reacció irada davant d'una crítica. El fet de criticar el baixíssim nivell estètic i plàstic del cartell del Festival Schubert, no presuposa una crítica al propi Festival com a tal, sobretot quan al principi de l'article ja es deixa ben clar l'alt nivell qualitatiu que assolix cada any. El cartell com a presència plàstica no té absolutament res a veure ni amb el Festival, ni amb els diners, ni amb l'ètica. La qualitat d'una obra no va necessàriament supeditada al factor econòmic: no per disposar de molts diners el resultat ha de ser forçosament positiu, i a l'inrevés. Amb un mínim presupost es poden aconseguir resultats molt interessants; igualment, aquests resultats poden ser realment desastrosos tot i disposant de gran quantitat de diners. Clarament, l'error més greu em

2.—¿Per què els botiguers ens hem d'unir?, parlament a càrrec del Sr. Santiago Pagès, cap de serveis de l'Assessoria del Comerç Interior de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació, de Barcelona.

3.—Una realitat: La Unió de Botiguers de Catalunya. Parlarà l'Enric Serras, President de la Unió de Botiguers de Catalunya.

4.—Aprovació dels Estatuts i constitució de la Unió de Botiguers de Granollers, així com també de la Junta Rectora.

5.—Com vendre més i millor a través de la promoció de vendes. Aplicació concreta a Granollers en la propera campanya de Nadal i Reis. A càrrec de Monsieur Patrik Ferrey, director de «Publimer» de París, i en Ramon Guardia, de «Publirect» de Barcelona.

6.—Precs i preguntes.

No dubtem que hi haurà mobilització general de la gent d'aquest sector social que realitza l'abasteixement de la ciutat i fins i tot de gent de la comarca.

Unió d'Empresaris d'Automoció del Vallès Oriental

Aquesta entitat presentarà dues candidatures a les Eleccions per representants a la Cambra d'Indústria, Comerç i Navegació, dels grups Tallers de Reparació d'Automòbils, Motocicletes i Bicycletes i Comerç general del Metall al detall.

Aquestes eleccions, que són les primeres democràtiques que tindran lloc des de l'any 1936, es celebraran el dia 14 de desembre a les dependències de l'Ajuntament.

Els Botiguers de l'antic Carrer Barcelona

Com a preludi a les festes nadalenques, ens complau felicitar als Botiguers del Carrer de Barcelona per haver il·luminat el seu carrer que donarà el caire festiu d'aquestes tradicionals festes de Nadal, Cap d'Any i Reis.

Museu de Granollers

El proper dissabte dia 16 de desembre del 1978, Museu de Granollers inaugurarà l'exhibició «Peces del Museu», primera fase.

Com a pròleg i a forma de presentació de l'acte, l'Il·lustríssim Senyor Joan de Sagarra, Delegat de Serveis de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, pronunciarà la conferència «Els Museus, avui».

sembla acceptar una possible crítica, únicament quan es pot disposar de 200.000 pessetes per a la realització del cartell. Reincideixo en que el factor econòmic no determina en absolut la qualitat del resultat final. Per altra banda, la defensa acèrrima del Festival com a mostra musical, és deguda tant a la mala interpretació com a l'esverament produït després d'aquesta interpretació, la qual cosa provoca que el qui escrigui, defensés més coses de les que realment s'han criticat. A més, sembla inadmissible la pretensió d'elevat a la categoria d'obra d'art el cartell, fent-ne una edició de litografies numerades i signades, i venent-les al llarg del Festival, ja que això dona peu a fer la crítica de l'obra, no com a cartell anunciador sinó com a «obra d'art». I és precisament quan es pretén donar-li aquesta categoria, que resulta inevitable l'aparició d'una crítica com la que vaig realitzar.

Manel Clot